

צביה גינור: ארבעה שירים

במקום פוֹשֵׁר כְּלִשְׁהוּ
בין לְקַחַת וְלִתֵּת
בין לְוֹתֵר

הַבְּרִיתוֹת שֶׁאֲנֵחֲנוּ כוֹרְתִים
כְּדֵי לְהוֹתִיר פְּלִיטָה אַחַת
שֶׁל יְדִידוֹת,
וְלְוֹתֵר -

בַּתּוֹרִים בַּתּוֹרִים אֲנִי הוֹלֶכֶת
בִּינֵיהֶם, לֹא לִתֵּת וְלֹא לְקַחַת
רַק לְשֹׁמֵר לִי פָנָה
בֵּין הַכֶּתְלִים. לְהוֹתֵר.

או אַחֲרֵת:

בְּמִקוֹם מְקַצֶּה וּמְגַדֵּר
לְהִשָּׂאֵר בְּאַמַּת כָּף.

כמו חדש

אֲשֶׁר אֲבַדְתִּי בַיּוֹם הַהוּא
אֵין לוֹ עוֹד חַיִּים.
וְגַם זְהוּת,
לוֹ הִיְתָה, זְרֵמָה בִּי וּמִמְּנִי.

וְאֵין תְּקֵנָה לְאָדָם שֶׁאֲבַד
שֶׁאֵין לוֹ חֶסֶד
רַק לְבַדּוֹ הוּא מְקוֹנֵן
עַל מֵה שֶׁזָּרָם בּוֹ וּמִמְּנֵוּ.

יֵשׁ חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְאֵין
כְּמוֹ-חֲדָשׁ, אֲפִלּוֹ הוּא נִרְאָה כְּרוֹר
לְעֵץ בְּשִׁלְמוֹת.
עַל כֵּן מְגוּי וְנִמְוָר עִמִּי
לְאַהֲבוֹ עַד כְּלוֹת.

כל העדנה

אולי גשאר עוד מעגל פתוח
בננים ההם.

אשר חשבתי לשכח

בא עלי היום:

ראיתי שם את כפותיה

חתומות בדשא, עשר שנים חמות

בדשא הכמוש. כמה

עידנים?

כל העדנה במעגל פתוח:

כל שמנענו מפיו בכח

פורח מתחת לברוש.

כמה ידיים

כמה ידיים צמחו לך?

כמה אצבעות.

והדם שזורם בה כל כך

שלי הוא.

ועוד:

כמה יכול אדם לחוש?

ואפילו מאה ידיים צמחו לו.

כמה דם?

ואם צמחו:

בכל ידיה אלו, בכלן.

מה אתה אוסף?

מה תשמר.

ועוד:

כמה יכול אדם לתפס

ואפילו מאה ידיים ואחת.

כמה אור?